

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

MIJONA RZYMSKIE.
Dziś Justyny Panny.

Zaliczenie na trzy miesiące złp. 12,
miesięczne złp. 3.

MIJONA SŁAWIAŃSKIE.
Dziś Bódzimir.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godz:	Barometr do 10 R red w miarze Paryżkiej	Stopnie ciepła podług Réaumur'a	Psychro- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
7	27° 5' 083	+ 13° 4	4° 26	Pn. Zachodni słaby	Chmury	
12	5, 060	+ 18, 5	3, 48	Pn. Zachodni mocny	Pochmurno	
15 3	4, 622	+ 19, 2	3, 14	Północny słaby	" "	Deszcz
9	5, 346	+ 14, 8	4, 66	Pn. Zachodni słaby	" "	

Część Urzędowa.

W skutek uchwały Trybunału I. Inst: M. W. Krakowa dnia 11 m. i r. b. do N. 2700 zapadłej, sprzedawane będą przez licytacją publiczną ruchomości po ś. p. X. Jacku Janowskim proboszczu kaplicy Zygmuntońskiej i kustoszowi kollegiaty WW. SS. pozostałe, a najprzód ulegające zepsuciu jak wina, futra, suknie, bielizna, następnie meble, porcellana, szkło, srebro, instrumenta muzyczne a między temi syrenion Prombergera w najlepszym gatunku, potem dzieła muzyczne i biblioteka, licytacja rozpocznie się w poniedziałek dnia 22 Czerwca r. b. 1835 r. od godziny 9 rano w domu pod L. 159 w Zamku Krakowskim zaraz przy bramie, i następnie w godzinach zwyczajnych codziennie oprócz świąt i sobot kontynuowaną będzie.— Kraków 15 Czerwca 1835 r.

J. Szpor Notar.

Część Polityczna.

WIADOMOŚCI Z OSTATNIEJ POCZTY.

PARYŻ 3 Czerwca. Wiadomości od granic hiszpańskich tak dalece już są niepomyśl-

ne, że albo *interwencya* nastąpić musi, której przecież wszelki zdrowy rozsądek polityczny wyraźnie niedopuszcza,— albo w krótko stronnictwo D. Carlosa uyrzy go na tronie Hiszpanii. List z Madrytu pod dniem 24 maja powiada, że cały kraj zalany jest wojskami karlistowskiemi. Na wszystkich punktach paraliżują i niszczą usiłowania rządu konstytucyjnego.—Klasztory, kapituły duchowne i większa część ludności im podległy, udzielają karlistom wszelkiej pomocy, unikają oni spotkania z przeważającemi siłami,— w takim razie idą zaraz w rozsypkę, ażeby znowu zebrać się na innem miejscu umowioném. Dowódcami ich są powiększoy części dawni officerowie wojsk królewskich, a nawet księża i zakonnicy. Korpusy ich składają się od 30 do 300 i 500 ludzi. (*) Podług urzędowych doniesień, które odebrał Rząd, liczba zbroynych karlistów jest użis następująca: W prowincyi Nawarry 31,000, w Biskai 11,000, w Katalonii 8,000, w Walencji 250, w Murcyi 600, w starey Kastylii 5,500, w

(*) W gazecie wczorajszej na karcie tyt: podziałce 2. wiersu 7. od góry, zamiast 24,000 jazdy powinno być 2,400.

Mansze 1,200, w Estermadurze 800, w Andalucyi 800, w Galicyi gdzie arcybiskup i kapituła St. Jago nacyjniey działają, do 6000, w Asturyi 1100, w Arragonii 900;— ogółem do 70,000, lubo nie wszędzie podzielonych na półki, ale będących w stanie wytrzymać bój polowy.

Dziennik *Messenger* wystawia następujący obraz stanu rzeczy w Hiszpanii: »Wiadomości z półwyspu okazują nam, jak dalece położenie rządu królowey Krystyny z każdym dniem jest krytyczniejszy. Dopóki powstanie ograniczało się na czterech przywilejowanych prowincjach, można było jeszcze ludzić się pozorami, i uważać tę wojnę domową za rzecz przywiązaną do miejscowości i łatwą do pokonania. I w tém to rozumieniu mógł był minister Martinez de la Rosa powiedzieć do kortezów, gdy oznajmionem zostało izbie przybycie Don Carlosa do woyska, »że takowe jest tylko przybyciem jednego więcey podżegacza.« Dziś atoli niemożna już dłużej wątpić, że tam idzie wcale o coś więcey, jak o przywileje tak nazwanych *fueros* prowincyi Nawarry i Biskni; bo widocznie, nieta była przyczyna dla której w prowincjach starey Kastyli wzięto się do oręża. Gdy większa część armii pod dowództwem Valdeza zebrała się, była na północy, stronnictwo karlistowskie uzyskało otwarte pole do wybierania rekrutów, uzbrajania i urządzenia licznych swoich przyjaciół, którzy te prowincye przebiegali. Korpusy te, tak dalece zbliżyły się do okolic Madrytu, że jak listy z tej stolicy donoszą, sama nawet królowa zabierała się już powrócić do jey murów, mogąc być pomimo zasłony z 600 ludzi swey gwardyi przyboczney, zniemacka napadniętą, przez gieryllasów w pałacu swym w Aranguez. W prowincyi Katalonii, nieobecność jenerała Lau-der, który był na krótki czas oddalił się dla objęcia urzędu ministra wojny, posłużyła wiele do wzmożenia się powstańców w górach, i dała im rozszerzyć się aż do Tarragony. Wczoray donieśliśmy według listów

z Madrytu pod dniem 24 ze 6000 karlistów w Galicyi, nayważniejszy prowincyi starego królestwa Kastylii, stanęło pod bronią. Inne atoli wiadomości, które jeden z dzienników ministeryalnych zawiera, liczbę tę do 8000 podają, z nadmienieniem, że jenerał Morillo postanowił wezwać w pomoc dywizyą portugalską, stojącą na granicy. Powstanie to, zdaje się że wybuchło w skutku deportacyi arcybiskupa Santjago, i wielu innych duchownych. Mówią, że powstańcy udali się do Mondoneda i Vigo, gdzie zabrali kassy publicznej i naborem ludzi pomnożyli swoje szeregi. W starey Kastylii, Merino czyni zatrważające postępy; i nie dziwnego nie będzie, gdy komunikacya z Madrytem przerwana zostanie, skoro, jak donosi wczorayszy *Dziennik Rozpraw*, całe odwodowe woysko udać się miało ku północy dla powiększenia sił Valdeza. Zumalacarreguy ze swej strony wzmacnia się nieustannie, przybywaniem ciąglem ochotników i jeńcami woysk królowey, którzy przyjmują służbę pod jego sztandarami. Wedle obecnego stanu rzeczy, siłę zbroją karlistów liczyć można na 60,000 ludzi. Przeciw tak licznyemu nieprzyjaciółom, rząd konstytucyjny krystynów ma tylko chwiejące się i zniemężnione tyłu kłeskami, zastępy.»

WIADOMOŚCI Z POPRZEDNICH POCZT.

WIENIĘ 23 Maja. Zaraza morowa rozszerzyła się po całym Egipcie środkowym i wyższym, nie zmniejszywszy się wcale w Egipcie niższym. Alexandrya podobna jest do pustyni, utraciła bowiem przez choroby i przez wywędrowanie przeszło dwie trzecie części z ludności. Mehemed-Ali, który lęka się bardzo zarazy, ma zamiar opuścić kraj na czas niejaki.

Pojedyncze, kiedy niekiedy wydarzające się, przypadki morowego powietrza w Stambule są sporadycznymi własnościami; nie masz więc żadnej obawy aby się zaraza rozszerzyła. Południowa część Turcyi europejskiej jest od tej plagi zupełnie wolna; cała strona wzdłuż drogi do Adryanopola, Soplji

i Białogrodu, używają jak najlepszego stanu zdrowia. Natomiast pokazują się jakieś zaraźliwe krosty w Bośni i w nadgranicznej Serbii, na które szczególnie ludzie dorosli umierają.

BERN 28 Maja. Dowiadujemy się z pewnego źródła, że zachodzące nieporozumienia z Austryą i z Niemieckimi krajami, zostały już zalatwione. Kantor Berny z obowiązków nie cierpieć w kraju swoim nie takiego, co by spokojność sąsiednich mocarstw narażać mogło. Wkrótce zapewne nastąpi ogłoszenie układów w tej mierze zawartych.

MADRYT 23 Maja. Nie ustają pogłoski, że Pan Martínez de la Rosa, usunie się z urzędowania, i o tem, że Pan Toreno będzie prezesem rady ministrów.

Posiedzenia korteow są bliskie końca; słychać, że królowa rejentka zamknie je osobiście.

Izba procerów ukończyła dziś rozprawę nad budżetem. Zdaje się, że narady nad długiem wewnętrznym, odłoży do następnego posiedzenia. Izba prokuratorów, zajmuje się przedmiotem uposażenia korony.

MONACHIUM 29 Maja. J. K. W. księżna Leuchtenbergska, wdowa, powróciła tu z Hechingen, a niebawnie pojedzie z córką swoją Theodolindą do Florencyi. Ma być rzeczą nie zawodną, że księża Maxymilian Leuchtenberg, uda się w końcu miesiąca czerwca do Lizbony dla odwiedzenia siostry swojej cesarzowej Amalii i owdowiałey bratowej D. Maryi. Względem zaślubienia królowey z tym księżciem, odebrał już rząd nasz urzędowe ze strony gabinetu portugalskiego udzielenie. Młody księża przyjmuje z chęcią zaszczytne przeznaczenie. Już nawet i księżna matka, która z powodu małoletności syna, mogłaby sprzeciwić się temu, miała udzielić przyzwolenie swoje, w czem, jak mówią, nakloniły ją najwięcej przełożenia córki, wdowy po D. Pedrze. Księża Maxymilian zabawi dość długi czas w Lisbonie, poczem dopiero ugodą ślubną podpisaną zostanie, a on pozostanie na zawsze w Portugalii.

PARYŻ 27 Maja. Ministerium jest zagrożone tem wszystkim, co się koło niego dzieje, i jakikolwiek być może wypadek toczącego się obecnie processu, musi samo w sobie inną jeszcze walkę wytrzymać. Gabinet teraźniejszy składa się z dwóch odcieni, które dokładnie trzeba rozróżnić, jeżeli chcemy zrozumieć, w jaki sposób rozwiązanie nastąpi. PP. Guizot, Broglie i Duchatel, wspierają się szczerze, są dotąd niezawisłymi i wszyscy trzej jednoczą się w Panu Guizot. Dalej następuje słaby bardzo odcień, który dotąd z doktrynerami trzymał: Pan Human i Thiers. Pan Thiers do tej chwili mocno do jednego punktu się przyczepił; zachodzi jednak pytanie: czy i na później tak się zachowa, i czy w ten czas, gdyby grożące było położenie rzeczy, nie zmieni swojego miejsca. Stronę przeciwną, zdaje się iż składają PP. Maison i Persil. Marsz. Maison z wielką niechęcią widzi panowanie doktrynerów w gabinecie, w którym pierwsze miejsce mógłby zajmować; a Pan Persil nienajlepiej życzy doktrynerom, ponieważ u króla jest dobrze położonym. Za obrębem ministerstwa potworzyło się wiele przeciwnych mu koteryj: naprzód marszałek Gerard, który ma niejaki wpływ u króla i czuje się być zniewolony do objawienia swojej niechęci doktrynerom; dalej następuje poróżnienie marszałka Soult'a z P. Montalivet, coraz więcej się wzmagające. Dalej następuje zdanie P. Molé, wyrzeczony w izbie parów i wsparte 82 głosami. Ta opozycja nosi na sobie znaczący charakter i może w końcu zagrozić bytowi ministerstwa.

Można się zapytać: jaki los spotka ministerium i przez jakie kombinacje zastąpione zostanie? Ze ta kombinacja nigdy z członków lewej strony złożona nie będzie, można być o to zupełnie spokojnym. Król już ma gotowe ministerium; przy pierwszej kombinacji będzie zupełnie przeciwny księciu Broglie i Panu Guizot, a do nowego ministerium tacy tylko ludzie wyjdą, którzy posiadają zupełne zaufanie Ludwika Filipa. Wyrazem izby będą PP. Passy i Sauzet. W takim mi-

nisterstwie król byłby sam prezesem i w każdym razie miałby większość po sobie. Bliżsi może jesteśmy tego wypadku niżby rozumiano; Ludwik Filip dopnie wtedy swojego celu; oddali PP. Guizot i Broglie którzy go obrażają, a którym on przebaczyć nie może. Co się tyczy processu oskarżonych kwietniowych, ten stracił już całą interesowność, oskarżonych nie wprowadzają na audyencyą, w więzieniach muszą ogłaszać swoje protestacje. Wśród tych politycznych kwestyi, zachodzą jeszcze niektóre nowe zjawiska literackie: *Chatterion* P. Vigny; *Angelo* Pana Hugo, szczególniej zaś zwraca na siebie uwagę historyczne dzieło Pana Capefigue, p. t. *Richelieu*, *Mazarin*, które wszystkie dotychczasowe z owych wieków teorye, zupełnie w innym świetle wystawia. nie tylko co do Francyi, ale Niemiec, Włoch, Hiszpanii. Szczególniej interesujące są wiadomości o stosunkach Richellego z Ludwikiem XIV i państwami niemieckimi.

Temps donosi: »Korrespondencya marszałka Soult, z ministrem Montalivet, przybrała pewną gorycz i zachmurzoną postać, z przyczyny, że rozsiewane z tego powodu wieści, obraziły marszałka, który upatruje w nich dążność chcącey mu szkodzić kamarylli. Pokazało się teraz, że przedmioty, za które zgodzono się na 500,000 fr. z marszałkiem, mają taką samą cenę i zagranicą: a nadto, że summa powyższa nie na raz jeden, ale w kilku ratach rocznych splecena być miała.»

Mówią że marszałek Gérard ma zamiar wydać pismko, dotyczące processu kwietniowego, w którym postanowił swe własne usprawiedliwić postępowanie.

Wszystkie okręty przybywające z północy do Caen, Havre i do innych tej okolicy portów, są samiasz balami lub innym buduleem, ładowane lodem. (?)

Dnia 28 Maja. Po przyjęciu przez izbę deptowanych, na wczorayszém jey posiedzeniu, budżetu ministerswa wojny, wzięto pod rozwagę projekt do prawa o zaprowadzeniu żeglugi parowej na Sroziemnym morzu. Ten projekt przyjęto dzisiaj większością 218 przeciwno 16 głosów, a tak dozwolono ministrowi skarbu użyć na wybudowanie 10 statków parowych, 3 miliony franków na rok bieżący, a 2,971,000 na rok 1836.

Dnia 29 Maja. Słychać, że przeciwny interwencyi hiszpańskiej minister skarbu P. Humann występuje z gabinetu. Jego miejsce ma zająć P. Duchatel, a na ministra handlu przeznaczają P. Duvergier de Hauranne.

Mówią, że na dni kilka pojedzie książę Orleans z księciem Leopoldem Sycylijskim do Tuluzy, z kąd do Neapolu popłyną. Ta podróż ma mieć na celu nowe układy, względem ożenienia pierwszego z księżniczką Neapolitańską.

Dzienniki ministeryalne milczały dotąd o tem, że rząd nasz otrzymał urzędowe wezwanie rządu hiszpańskiego o interwencyę Francyi. *Jour. des Débats* donosi dziś o tem wartykule, który temi zaczyna słowy: »Hiszpania żąda pomocy od rządu francuzkiego.» Następnie wspomniony dziennik usiłuje dowieść, że nie ostatnia potrzeba, nie obawa o ostateczny tryumf D. Carlosa, skłoniły rząd hiszpański do tego kroku, ale jedynie chęć zakończenia wojny domowej, przędzey aniżeli by to, według doświadczenia, własnymi uskutecznić mógł silami. Gdyby Francya nie wmięszala się, mówi *Journal des Débats*, stanowczego zwycięztwa rządu, zupełnego przywrócenia spokojności, długo jeszcze oczekiwać by potrzeba, a Hiszpania nieskończenie wieleby przy tem ucierpiała.

Doniesienie.

LICYTACYA.

Na dniu 26 b. m. z rana o godzinie 10 na tutejszym (wrocławskim) pakhofie królewskim sprzedawane będą przez licytacją około 50 centnarów ruskiego lnu; — 115 centnarów ruskich konopi; — 33 centnarów skór juchtowych nieoclonych; a to wszystko na zagraniczny rachunek, za gotową srebrną monetę. — Wrocław 12 Czerwca 1835 r.

August Führich
Kommissarz Licytacyjny.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA

Od 14 Czerwca do 15.

Mazalski Jan Ob: z Polski.— Chwalibóg Amalia z Polski.— Wolff Edward z Polski.— Kobylińska Emilia z Polski.— Czlayko Wawrzeniec z Polski.— Paduch Mikolay z Galicyi.— Stadnicka Karolina Hr: z Galicyi.— Gorayski Wladyslaw Ob: z Galicyi.—

WYJECHALI Z KRAKOWA.

Siebert Karol do Polski.— Puszet Antonina do Galicyi.— Schmidt Jan do Galicyi.